

veertiende jaargang

III

juni-juli 1962.

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

ONZE FAMILIEDAG

Zwart is de grond van de regen. De koude wind giert over de velden. De koude noorderwind. Nu eens klaagt hij tegen de bomen, die niet naar hem luisteren, dan weer komt hij aan, stoeiend, rukkend. Dan is hij weer even stil..... om daarna weer van voren af aan te beginnen, die wilde rakker. Verlaten zijn de straten.

Op mijn fiets, heb ik moeite om tegen de wind in te trappen. Plotseling werd mijn aandacht getrokken door muziek van de arbeid. Zwaar dreunde de grond, telkens wanneer het heiblok naar beneden kwam en het de grond beukte om straks een stevig fundament te vormen voor de betonpijlers, waarop straks het gebouw zal verrijzen.

Grote grippers hadden eerst een groot gat gegraven en van bovenaf gezien lijken de arbeiders daar diep in de put maar klein. Dat valt ook niet mee, zo dacht ik eerst, voor deze mannen met dit weer.

Maar toen ik enige tijd het werk had gadeslagen voelde ik niet meer de noorderwind noch de regen, maar zag ik alswaer alleen de groei van het fundament van het gebouw. Morgen, zo dacht ik, is het Hemelvaartsdag en zullen wij onze familiedag vieren. Morgen, misschien noorderwind en regen. Daar dreunde weer de grond. Het heiblok kwam neer. Het werk maakte vorderingen.

Morgen, misschien noorderwind en regen, maar onze familiedag gaat door. De familie werkt aan de opbouw en afbouw van haar doel.

In Nydamstra zijn we één!

Zo werd het Hemelvaartsdag 1962; zo kwam de familiedag. De wind uit het noorden deed koud aan en het was buiig, maar wij hadden het doel voor ogen en zagen niets anders dan de opbouw van de vereniging. En de dag is geslaagd!!! Een neef schreef me: "Ik meen te mogen zeggen, dat wij op een zeer geslaagde familiedag mogen terugzien. De stemming was uitstekend en er was veel onderling contact."

Het samen zijn in "hotel Cornegie" vond ik prachtig. Het was werkelijk een plaats van begroeting. We waren een grote familie.

Enkelen moesten verstek laten gaan, door ziekte of anderszins verhindert. Zo ook neef en nicht K. Nydam uit Sneek, die ons bij monde van neef Vleer lieten groeten en ons een

goede familiedag toe wensen. Deze neef is geopereerd, maar gelukkig herstellend.

Van hier uit: mijn beste wensen en algeheel herstel!
Verder op de dag hebben we allen, naar ik hoop, genoten van het prachtige natuurschoon dat Arnhem en omstreken, in zo'n ruime mate bezit. Voor we het wisten, was het laatste uur aangebroken. We hadden deze dag nog zo graag wat willen vast houden.

Het laatste uur een heerlijk diner, en toen kwam het afscheid.

Neef Wynia uit Valthe, sprak nog even een ernstig woord over de betekenis van Hemelvaart. Dit werd erg op prijs gesteld, want bij alle vreugde, vergeet men dikwijls de betekenis van de dag, waarop wij onze familiedag houden. Toen werden handen geschud. Een neef zei tegen me:

"U moet er voor zorgen dat er steeds een familiedag blijft, liefst elk jaar één. Het was een pracht dag".

En ik zei: Elk jaar één, mijn neef, dat is onmogelijk, dat later de financiën niet toe".

Onze penningmeester was gelukkig bij dit gesprek niet aanwezig, want die had er nog een schepje bovenop gedaan, gezien zijn brief die ik enige dagen later ontving en die eindigde met:

Het is wel goed voorzitter, dat u uit het financiëel overzicht ziet, dat niet elk jaar een familiedag gehouden kan worden. Niet elk jaar? Deze woorden zweven nog even voor mijn geest. Waarom niet? Om financiële redenen. Jammer is dit toch en daarbij te weten dat het mogelijk zou zijn, als er een stroom van nieuwe leden bij de secretaresse binnen kwam.

Dit laatste is de taak van u, leden van de Nijdamstra-stichting. Ik wil hiervan nu niet meer zeggen, maar overleg eens bij u zelf, wat u kunt doen.

Wat ik u nog toewens is:

Een prettige vakantie en een, tot ziens!!!

De voorzitter.

VAN DE NEDERLANDSE INDISCHE NEEF

2

De reis.

Wij stapten dus in Rotterdam aan boord van het M.S. "Djambi". Nog nooit hadden wij zo iets mee gemaakt. Wel hadden wij

dergelijke zeekastelen veelsoortig op plaatjes uitgebeeld gezien, maar als je in werkelijkheid voor zo 'n boot staat, overweldigt je ongemerkt een gevoel van ontzag voor het technisch kunnen van onze scheepsbouwers. Het is mij niet mogelijk onze lezers in te lichten over de afmetingen van de Djambi omdat ik daar nu niet over beschik en omdat het daar eigenlijk ook niet op aan komt. Wel lijkt mij van belang te weten, dat de boot zijn eerste reis maakte en dat hij behoorde tot de grootste vrachtschepen van de "Rotterdamse Lloyd".

Het grote gevaarte wat Djambi heet lag voor de kade. Wij moesten een hoge trap beklimmen om aan dek te komen. Je voelt je heel klein bij het beklimmen. Zo bereikten wij het dek. Daar kwamen wij in een geheel nieuwe, geheel vreemde omgeving. De moeilijkheden, die men in dergelijke omstandigheden dan overal denkt tegen te komen, vielen nog al mee. Het personeel aan boord deed alles om ons in te lichten en nam een buitengewoon hartelijke houding tegenover ons aan. Alles was tot in de puntjes geregeld en echte moeilijkheden deden zich niet voor.

De "Lloyd" had een ruim van de Djambi laten inrichten voor de overtocht van, ik meen, een 60 tal gehuwde onderofficieren met hun dames. Aan de wanden van dat ruim waren in 't vierkant onze hutten gebouwd. Die maakten wel de indruk van tijdelijke voorzieningen te zijn, maar waren toch uitstekend aangebracht en ingericht. Wij kwamen met 3 andere paren, 8 personen, 4 vrouwen en 4 mannen dus, samen in zo 'n hut. Onze hutbagage stond al onder de bedden. De ruimte tussen de hutten, het middelste gedeelte van het ruim, moest dienen als eetzaal, rooksalon, recreatiegelegenheid en meer dergelijke, een combinatie die niet gemakkelijk schijnt maar die in de praktijk toch best meeviel. De kennismaking met de hut, was tevens de kennismaking met alle mogelijke regelingen aan boord. Wij werden ingelicht over de tijden waarop gegeten moest worden enz. enz. hetgeen de indruk wettigde, dat de inwendige mens tijdens de reis geen gebrek behoefde te lijden en dat allerlei soorten van ontspanning wel zouden zorgen dat wij ons niet behoefden te vervelen.

En daar nam de grote reis een aanvang. Wij voeren de Nieuwe Waterweg uit en bereikten de Noordzee om vervolgens langs de Zeeuwse eilanden en de Belgische kust door het Kanaal naar de Atlantische Oceaan te stevenen.

Het weer hield zich goed, de zee bleef kalm en onze boot lag stevig op het water. De passagiers gingen groepjes vormen om daardoor de gezelligheid onder elkaar te verhogen en tevens om elkaar beter tot steun te kunnen zijn.

Vóór ons lag de Golf van Biscaje die ook wel genoemd werd "het graf van de zeeman", een benaming die blijkbaar paste in de tijd van de zeilschepen. Het kon daar namelijk nog al stormen en menige zeilboot kwam daar in moeilijkheden. In onze dagen met stoom- en motor-schepen, behoeft de zee- man daar nu niet meer zo intens aan zijn graf te denken. Wel werden verschillende voorzorgsmaatregelen genomen. Alles wat bij stormweer over boord kon slaan, werd stevig vast gesjord, met de maaltijden kwamen de stormlatten op tafel om te voorkomen dat het servies van tafel gleed als de boot ging schommelen, de patrijspoorten gingen dicht en meer dergelijke.

Wij, pasagiers, ondergingen toch wel een zekere spanning hoewel onze Djambi vast op het water lag en tot dan toe nog niet had geschommeld.

Bij het naderen van de Golf werd de zee woeliger. Wij zagen voor het eerst witte koppen van spattend schuim op de golven verschijnen en onze boot begon in beweging te komen. Dat was al genoeg voor het grootste deel van de passagiers om in de hut en op bed te blijven. De gevreesde zeeziekte begon vat te krijgen op de meesten van ons. Enkeligen hadden daar geen last van en vrolijkten de zieken wat op met allerlei verhalen over het mooie gezicht van huizen hoge golven. Eén van hen kwam naar beneden als een verzopen kat. Hij was kletsnat en had groot plezier. Onder het uitroepen van "de zee heeft een plasje op het dek gedaan" liep hij luidruchtig de hutten af en droeg zo het zijne er toe bij de zieken wat afwisseling te bezorgen.

Het duurde een paar dagen voor het ergste voorbij was. Ongelukken waren niet voorgekomen. Intussen was onze reis gevorderd tot voor de ingang naar de Middellandse Zee. Onze boot lag al weer vast op het water en de zeeziekte verdween als bij toverslag. Allen waren vol belangstelling om de doorvaart tussen Europa en Afrika mee te maken. Een machtig gebeuren!

Daar voor ons lag de "Straat van Gibraltar". Hier had dus onze grote landgenoot Heemskerk de lont in het kruit geworpen en was met vriend en vijand in de lucht gevlogen zoals beschreven staat. Op zijn graf moet nu nog staan:

Heemskerk, die dwars door het ijs en ijzer darde streven,
Liet de eer aan het Land en voor Gibraltar het leven.
Wij zagen Gibraltar liggen. Het leek één stuk vesting.
De pantsering geleek, uit de verte gezien, op een grote
betonnen plaat die tegen de berghelling op was aangebracht.
Men kreeg van dat geheel een onprettige, onzure indruk.
De Djambi trok zich niets aan van historie of heden maar
vervolgde doelbewust de reis. Wij deden nog even een plaats
(Oran) op de noordkust van Afrika aan om vervolgens naar
de Franse havenplaats Marseille te koersen. Marseille was
een grote haven maar verschilde, zo te zien, niet van an-
dere havens op het vaste land van Europa. Onze boot moest
daar laden en lossen hetgeen een paar dagen in beslag nam.
Daarna ging de reis verder langs de Italiaanse kust, langs
de Stromboli waarop een rookpluim duidelijk zichtbaar was,
om daarna door de Straat van Messina te koersen. Hier had
onze grote de Ruyter gevochten en was hij gewond geraakt.
Hier moest ook zijn heldenziel zich presenteren aan de
grootste Admiraal aller tijden.

Der Staten rechter hand
Die in één jaar
Twee grote Koninkrijken
Tot driemaal toe
De trotse vlag deed strijken
Het roer der vloot
De arm waar God door strêe
Met hem herleeft de vrijheid en de vrêe

Die versregels, vrij weergegeven, welden in mijn gedachten
op toen de passagiers onder elkaar dat stukje geschiedenis
bespraken. Wij namen daar even de houding aan en brachten
het militair saluut uit eerbied voor deze grootste onder
de groten van Neêrlands zonen.

Wij passeerden de Straat tegen de late avond en zagen dui-
zenden lichtjes die als het ware tegen het bergland opklom-
men afkomstig uit huizen en straat-verlichting hetgeen een
mooi gezicht opleverde.

Ook deze zeestraat lag spoedig achter ons en de Djambi
koerste verder, nu met als doel de Egyptische haven Port
Said gelegen aan het begin van het Suez Kanaal. Wij voeren
langs het standbeeld van Le Seps, de grote Fransman die het

kanaal heeft gegraven en daarbij duizend zoveel moeilijkheden het hoofd moest bieden.

Port Said, de eerste grote oosterse haven die wij aandeden, een haven, waarover wel iets meer gezegd mag worden omdat de indrukken die de reiziger daar opdoet, mede van belang zijn voor oosterse havens in het algemeen.

Een volgende keer dus iets over Port Said en de 2e helft van onze reis.

Uw neef Lourens.

Ik zou best willen.....

Alle hulde aan de journalisten, die elke dag opnieuw een compleet dagblad weten vol te schrijven. Wanneer ik bedenk hoeveel moeite het mij kost om telkens weer een nieuw onderwerp te vinden voor onze Tinge, moeten zij wel wondermensen zijn.

Zijn er onder onze neven en nichten soms beroeps-journalisten? Dan vraag ik hen: "Kom jongens, laat ons ook eens genieten van je wel versneden pennevruchten."

Maar ook indien u geen beroeps-journalist bent, stuur eens een stukje in. Het wordt zo eentonig als het altijd dezelfden zijn.

Misschien zegt u: "Ik zou best willen....." en dan komt er een maar. Mag ik u dan even herinneren aan dat goede spreekwoord: "Wie wil, die kan".

Neen, ik ga nu niet schrijven over onze familiedag. Ik ga u ook niet vertellen, hoe ik van de voorgaande dagen heb genoten. De eerste die ik meemaakte was in Bergen (N.H.) Voor mij dus vlak bij huis. Het was er zodanig, dat ik na dien er geen een meer heb overgeslagen.

Wat doet u in het vervolg?

Misschien zegt u: "Ik zou best willen....." en dan komt er een maar. Mag ik u dan even herinneren aan dat goede spreekwoord: "Waar een wil is, is een weg".

En nu ben ik voor deze keer reeds uitgepraat. U zult misschien zeggen: "Dat is ook niet veel bijzonders". Dan hebt u nog gelijk ook. Maar ik heb toch ook niet gezegd, dat er iets bijzonders zou komen!

Wij, Nijdsams, zijn geen bijzondere mensen. Zelfs door de nauw aan ons verbonden Nieuwdams, Vleers en Wijnia's worden we

niet bijzonder.

Wij zijn maar heel gewone mensen.

En onze "Nijdamstra" is maar een heel gewone familie-vereniging. Onze Tijngje is maar een heel gewoon periodiekje. Daarom kunt u er ook uw heel gewone verhaaltjes voor inzenden.

Onze familiedag is ook een heel gewone dag. Je hoeft er geen zwart pak voor aan te trekken, je hoeft er zelfs geen boord voor om te doen en de hoge hoed kan thuis blijven.

't Is alles heel gewoon. Heel gewoon gezellig.

En dan weet u het wel: Hoe meer zielen, hoe meer vreugd.

H. Nijdam. Lzn.

Alkmaar.

In sommige stille momenten,
Dan doet de rust je goed.
Dan komen de gebeuren van vroeger
In herin'ring, zacht en zoet.

Dan smaakt men weer de reine liefde
Van het ouderlijk huis,
Dan zie je duid'lijk vader en moeder,
Je bent zowaar even thuis!

Daar is dan je zorgzame vader,
Steeds werkend voor 't gezin.
Zijn rug ietwat naar beneën gebogen,
Als het hem te boven ging.

En daar is dan je lieve moeder,
Je hoort haar zachte stem.
De glans der liefde in hare ogen,
Je weet zeker dat is "mem".

Een vader en moeder: momenten,
Een zegen uit vroeg're tijd.
Wat kunnen de momenten je sterken
In uren van zorg en van strijd.

T.N.-L.

GEBOREN:

Met dankbaarheid en blijdschap geven wij u kennis van de geboorte van ons dochttertje en zusje

Jetske

K.Wijnja
G.Wijnja-Wijnia
en kinderen.
Mantgum, 13 mei 1962.

GEBOREN:

U.Wijnja
G.Wijnja-Siebenga
dogge mei blidens to witten de berte fan harren famke

Cornelia

Wy neame har Corrie.
Rottum, 1 juny 1962
Binnendyk 6.

ONDERTROUWD:

Age Wijnia
en
Anna Jantina Oosterhoff

hebben het genoegen u, mede namens wederzijdse ouders, kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk op D.V. dinsdag 22 mei a.s. om 3.30 uur in het gemeentehuis te Heerenveen.

Kerkelijke bevestiging zal plaatsvinden om 4 uur in de Ned.herv.kerk aan de Herenwal, door de Weleerw. heer Ds. J. Haanstra.

H'veen, Herenwal 135
Akkrum, Heechein 30
mei 1962.

ONDERTROUWD:

Auke Nijdam
en
Hiltje Damstra

geven u, mede namens wederzijdse ouders, kennis van hun voorgenomen huwelijk.

De voltrekking zal plaatshebben op D.V. woensdag 30 mei a.s., 's namiddags 2 uur in het gemeentehuis te Koudum.

Kerkelijke inzegening 's namiddags 2.45 uur in de Ned. Herv.kerk te Warns, door de Weleerwaarde heer ds. mr. Q. Rovers, van Warns.

Idzega 39
Warns Z 100
mei 1962.

<p>Willem Nijdam en Jaike Jongbloed</p> <p>geven u, mede namens wederzijdse ouders, kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaatsvinden op dinsdag 5 juni a.s. 's middags om 2.30 uur te Grouw.</p> <p>Warga, Nieuwehoek 1 Roordahuizum, Stationsweg 135 mei 1962.</p>	<p>Zondag 17 juni zijn onze lieve opa en opoe,</p> <p>H. NIJDAM H. NIJDAM-DE KOE</p> <p>40 jaar getrouwd.</p> <p>Hun dankbare kleinkinderen:</p> <p>LENIE JELLIE KLARA BETTIE</p> <p>Sneek, juni 1962 A. Paulownastraat 17a.</p> <p>Geen receptie.</p>
<p>Sneon, 12 maeije wie it 30 jier lyn dat ús leave âlden, pake en beppe</p> <p>G. van Essen en Tj. van Essen- Zwanenburg</p> <p>boaske binne. Harren tankbere bern en bernsbern:</p> <p>Germ en Aeltsje Gabe Germ Hiltsje en Frits Minne en Gabe Jitske en Eddy Piet Egbert Griet Sytze</p> <p>Marsum, maeije 1962.</p>	<p>Heden overleed, nog onverwacht, onze lieve man en vader</p> <p>Cornelis Nijdam</p> <p>op de leeftijd van 41 jaar</p> <p>M.J. Nijdam-Gehasse Albert en Nieký</p> <p>'s-Gravenhage, 30 april 1962 Medemblikstraat 138</p> <p>De teraardebestelling zal plaatshebben donderdag 3 mei, om 14.15 uur, op de Algemene Begraafplaats "Westduin", Ockenburghstr.27. Loosduinen.</p>

Foar it greate meilibjen
ûnderfoun by de sykte en
it forstjerren fan myn
leave man

Johannes Vleer

mei út namme fan de
famylje, tige myn tank.

St. Nikelsgea, april 1962

P. Vleer-Aukema.

MEISJE AANGEREDEN BIJ
OVERSTEKEN VAN STRAAT

HARDEGARIJP - De achtjarige
Lysbert Wijnia is bij het over-
steken van de straat ter hoogte
van de ouderlijke woning door
een auto, bestuurd door de heer
D. Vos uit Noordbroek, aangere-
den. Zij werd tegen de weg ge-
smakt, maar de chauffeur, die
het meisje met de fiets aan de
hand tijdig zag oversteken,
slaagde er nog in af te remmen
en het ergste te voorkomen. Het
meisje liep lichte verwondingen
op.

12-5-1962.

De vele bliken van gelukwensen, in allerlei vorm, welke
ik mocht ontvangen in verband met mijn 25-jarig jubileum
in het Diakonessenhuis, hebben mij diep getroffen.

Hoe gaarne ik het ook zou willen, het is mij onmogelijk
om al degenen, die blijk van belangstelling hebben gegeven,
persoonlijk mijn erkentelijkheid te betuigen.

Gaarne zeg ik U daarom bij deze recht hartelijk dank voor
Uw medeleven, welke ik op hoge prijs heb gesteld.

TRIEB BENES

Groningen, april 1962.

Diakonessenhuis.

FAMILIEDAG NIJDAMSTRA-STICHTING.

Wist U, dat Friesland veertien familie-verenigingen rijk is?

Eén van de oudste is wel de Nijdamstra-stichting, welke de families Nijdam, Vleer en Wijnia omvat. Tot één van de taken van deze familieverenigingen behoort het organiseren van een familiedag in een attractieve omgeving.

Zo hield de Nijdamstra-stichting op Hemelvaartsdag haar familiedag te Arnhem, waaraan ± 90 familieleden deelnamen. Attracties waren een bezoek aan het park Rozendaal, de Postbank, de Westerbouwing en een Rijnvaart naar Arnhem.

Het besluit van de uitstekend geslaagde dag was een uitgebreid diner in Hotel "De Kroon" te Arnhem, waarna een ieder zeer tevreden huiswaarts ging. Als de winterbijeekkomsten worden gehouden, kan men het genotene op deze dag nog eens beleven, omdat het bestuurslid C.v.d.Schoot Azn. het hele gebeuren van deze dag gefilmd heeft.

TOCH LEVEN.

Deze week bracht een koe van ons twee kalveren ter wereld.

Een daarvan gaf een paar stuiptrekkingen en bleef dood. Ik begon kunstmatig ademhaling toe te passen. Toen ik daarmee 10 minuten bezig was begon het hart te tikken.

Na enkele seconden stond het weer stil.

Ik deed dit nog een paar keer, en de derde keer had ik succes. Na enige tijd begon het kalf te ademen.

Na ongeveer een uur was het kalf vrij normaal.

Thans verkeert het in blakende welstand.

Bantega, 19/5 '62.

D. NIJDAM.

EINDE VAN OLYMPIA-TOUR DOOR NEDERLAND

HENK NIJDAM BRACHT MET VEEL VERTOON

VAN MACHT ELFDE TOUR OP ZIJN NAAM.

UW WIL GESCHIEDE.

Uw wil geschiede o Heer! in Hemel en op aard,
Och dat 'k altoos vliede
Als mij de v ale vleugelenslag
Van tegenspoed vermag,
Tot Heer!: "'t Uw wil geschiede".

Houd mijnen wil in d' Uwen steeds verborgen
O Heiligheid
Mij brengend door Uw t dere vaderzorgen
In veiligheid.

d' Eigen wil kan nimmer toch beschermen
Gij kunt alleen
Wie zou o Heer! Uw hulpe kunnen derven?
Daar is niet  en.

De Christus bad: "Niet mijnen wil, maar d' Uwen,
Gelijk Gij wilt",
Die bede alleen kan storm en ontij luwen,
Die bede stilt.

Wycher Wynia.

BRUSSEL.

Een heerlijke stad, oude gevels machtige winkels, mooie omgeving, hartelijke mensen. Dat is zo'n beetje in 't kort m'n indruk, nu ik er alweer zo'n maand of 8 woon. De eigenlijke stad Brussel is maar klein. Het stadhuis, een prachtig gebouw, staat op de Grote Markt. Die Grote Markt heeft u natuurlijk allemaal wel eens op een foto of in werkelijkheid gezien. Aan dit plein heb ik m'n hart verpand en op het ogenblik kijk ik vanachter het raam van m'n stamkroeg naar de machtig mooie met goudversierde geveltjes, de drukte van vreemdelingen en de bloemenstalletjes. Helemaal alleen, met geen mens tegenover me om mee te bomen, zit ik hier te schrijven. Vlak bij de Grote Markt bevindt zich ook het beroemde Manneke P., dat echter bitter tegenvalt als men het voor de eerste keer ziet en er grote verwachtingen van had gemaakt. Als ik nu straks naar huis ga, pik ik de tram. Het is te wensen, dat het geen volle is. Dan rijdt ik naar een ander en hoger gelegen centrum n.l. "Park Namur". Daar staat het "Palais de Justice", een groot indrukwekkend gebouw. Misschien kunt u het mooi vinden, maar ieder zijn eigen smaak.

Wel sta ik vaak te genieten van het prachtige uitzicht dat men daar over de oude stad heeft.

Vlak achter het Palais de Justice vind ik als Alkmaarse een bekende. Het bijkantoor van de Noord-Hollandse Levensv. Mij., waar mijn vader aan verbonden is. Dit als een kleine bijzonderheid. Porte Namur is, dames en heren Nijdamstra's, wat de winkels betreft wel het neusje van de zalm. De mooiewinkelgalerij "Galerie Louise" met z'n leuke boutiques en z'n kleine keurig verzorgde pâtisseries, waar men de vermoeide benen eens kan strekken door op zo'n klein fragile wit stoeltje plaats te nemen. Maar ondertussen vervolgt de tram zijn weg.

We rijden door Uccle en de weg stijgt nog steeds. Het is geen mens aan te raden om een fiets mee te nemen als men naar Brussel gaat, want de wegen stijgen en dalen er sterk. Zelf ben ik zo gelukkig om hier in het bezit te zijn van m'n fiets, hier in de omgang "museumstuk" genoemd. De Nederlandse fiets is namelijk te hoog, het stuur staat te hoog, het zadel zit te hoog, iedereen staart je dan ook met grote glazige ogen en een medelijdend gezicht na.

Maar laat ik niet afdwalen. De tram neemt nu de steenweg naar Waterloo, waar we het "Kamerabos" passeren. Een geweldig groot bos met mooie lanen en vijvers. Dit bos loopt een eindje verder over in het "Forêt de Soignes". Een geweldig woud, waar ik gewoonlijk hout ga kappen voor het haardvuur.

Het wordt nu tijd dat ik uitstap. Nog even een eindje lopen en ik ben thuis. Een leuk huis en lieve mensen. Alleen zijn de levensgewoonten wel heel anders dan dat ik gewend was. Inplaats 3 maaltijden, heeft men er hier 4 op een dag. Alle 4 even goed verzorgd. De laatste is om 8 uur 's avonds. Daarna zoekt iedereen zijn kamer op.

Men leeft hier veel gemakkelijker en luxueuzer en is hartelijker voor z'n medemens.

Rhode St. Genese
Brussel - België

Henny Nijdam.

GESLAAGD.

Eindexamen Chr. Lyceum te Sneek,
M. Wynia te Akkrum

Voor 3e stuurman op de grote handelsvaart,
A. Wynia te Heerenveen.

Chr. avondnijverheidsschool te Lemmer,
W. Nydam te Bantega.

Van Hoornschedijk naar Eelderwolde.

Op 2 februari 1798, werd geboren

Reinder Berend Nydam,

Hij huwde met Geertruida H. Bonder, geboren 24 mei 1803.

Uit dit huwelijk zijn geboren:

Berend, 29 dec. 1821. Zaterdagmorgen om 2 uur.

Murchien, 16 maart 1828. Zaterdagavond om 11 uur.

Harm, 5 maart 1830. Vrijdagavond om 9 uur.

Hinderik 24 jan. 1833. Donderdagmorgen 3.30 uur.

Marchien 14 nov. 1838. Dinsdagmorgen om 4 uur.

Geessien 19 okt. 1841. Dinsdagavond om 6 uur.

Albert 5 juni 1844. Woensdagmorgen om 7 uur.

De oudste zoon Berend huwde met Maria Wiggers, en woonden te Eelderwolde. Uit dit huwelijk zijn drie kinderen geboren: Reinder, Jantien en Geertruida.

Reinder B. Nydam huwde met Marchien Brink, geb. 6 okt. 1859.

Uit dit huwelijk zijn 7 kinderen geboren:

Berend, (overleden 2 jaar oud)

Jantien, Marie, Bouwdina, Aaltien, Geertruida en Berend.

Jantien huwde met Jan Koops.

Uit dit huwelijk zijn 2 kinderen geboren:

Hendrik en Berend.

Na het overlijden van Jantien is Geertruida geh. met J. Koops.

Uit dit huwelijk zijn geboren:

Jantien, Wemmegien en Maria.

De volgende keer verder.

Red.

GENEALOGICAL SOCIETY

107 So. Main Street

Salt lake city 1, utah

8 mei 1962.

In your reply please refer to: SA

Aan de heer Voorzitter van de

Nijdamstra Stichting

Coornhertstraat 12

Leeuwarden, Nederland.

Geachte heer,

Hoewel U niet veel van mij verneemt, wil ik U toch thans mededelen, dat ik nog steeds Uw blad ontvang en dit door ons op hoge prijs wordt gesteld. Het is altijd een genoegen Uw

blad te lezen, waaruit telkens weer blijkt, dat Uw familievereniging springlevend is.

Tevens wil ik U melden, dat de Genealogical Society thans verhuisd is naar een groter gebouw, waar het mogelijk is om de bijna vijfhonderd mensen die er werken, meer ruimte te geven. Bovendien is er gelegenheid om de bijna honderdduizend boeken beschikbaar te stellen alsmede de microfilms die bijna een miljoen twee honderdduizend (1.200.000) boeken bevatten.

Uw blad wordt steeds aan mij toegezonden voor "The Hollanders Genealogical Committee". Het wordt door mij daarna doorgegeven aan de bibliotheek van de "Genealogical Society" waarna het voor een ieder beschikbaar is.

Wij hopen nog vele familiebladen van U te mogen ontvangen.

Hoogachtend,
GENEALOGICAL SOCIETY,
Records-Examining Departement

Stephen Asmus
Hoofd der Afdeling.

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING:

Voorzitter: T.Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden,
Tel. 05100-22167

Secretaresse: M.H. Nijdam-Nijholt, Robert Kochstraat 21,
Leeuwarden, Tel. 05100-21232

Penningmeester: C.v.d.Schoot Azn., Leeuwarderweg 63, Sneek

L E D E N: Tel. 05100-3028.

P. Agema - Wijnia, Hantumerweg A 59, Dokkum.

H. Nijdam - Smit, Boerhavelaan 113, Groningen.

M.P. Wienia, Nieuwedijk 75, Lemmer.

A. Vleer, H. Sytstrastraat 18, Sneek.

=====
POSTREKENING: 82.67.24 t.n.v. penningmeester NIJDAMSTRASTICHTING, Sneek.

FAMILIEBLAD: "De Nijdamstra-Tynge". Lid/abonnees betalen
f. 4.25 per half jaar. Donateurs (leden)
f. 1.-- per half jaar.

REDAKTEUR: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden.

ADMINISTRATIE: A. Vleer, H. Sytstrastraat 18, Sneek.
Tel. 05150-4339.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR
aan: Harmen Sytstrastraat 18, Sneek

.....
zo mogelijk met opgave van nieuw adres.
.....